

ดนตรีนาเสป คณะอัลอามีน กรุงเทพมหานคร Nasep Music of Al-Amin Band, Bangkok

ภัทร น้าวล¹ วีระ พันธุ์เสื่อ² และ ชนิดา ตังเดชะหิรัญ³
Patr Numvol¹, Veera Phansue² and Janida Tangdajahiran³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประวัติความเป็นมาของคณะดนตรีนาเสปคณะอัลอามีน 2) ศึกษาดนตรีนาเสป ที่บรรเลงประกอบพิธีวาสิมะห์ของคณะอัลอามีน วิธีการศึกษาใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ 2) บุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับดนตรีในวัฒนธรรมอิสลาม และประวัติความเป็นมาของคณะอัลอามีน คือ นักดนตรีในคณะจำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 1) แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ 2) แบบสัมภาษณ์ประวัตินักดนตรีคณะอัลอามีน 3) แบบบันทึกการสังเกตการแสดงดนตรี

ผลการวิจัยพบว่า 1) ดนตรีนาเสปของชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ได้รับการสืบทอดต่อกันมาในรูปแบบ मुखปาฐะผ่านคณะดนตรีนาเสปประจำชุมชนใช้ชื่อคณะว่า คณะนาเสปอัลอามีน ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2522 และได้สืบทอดมาจนถึงรุ่นเยาวชนเมื่อปี พ.ศ. 2552 2) วัฒนธรรมของชาวไทยมุสลิมที่อนุญาตให้บรรเลงดนตรีนาเสปได้คือ พิธีนิกะห์, วาสิมะห์ (พิธีแต่งงาน) พิธีเข้าสูหนัต และวันออกฮัจญ์ (วันออกบวช) โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความบันเทิงและอวยพรแก่ผู้ร่วมงาน 3) บทเพลงนาเสปของคณะอัลอามีนเป็นภาษามลายู ส่วนใหญ่อยู่ในบันไดเสียงทาง minor มีการซ้ำทำนองแต่เปลี่ยนคำร้อง นักร้องนำร้องสลับกับลูกคู่รับ รูปแบบของเพลงมีการเปลี่ยนอัตราจังหวะระหว่างเพลง ทำให้เกิดหน้าทับนาเสปใช้กับจังหวะซ้ำในอัตราจังหวะ 4/4 หน้าทับกาเลงใช้กับจังหวะเร็วในอัตราจังหวะ 2/4 และหน้าทับสามช่าประยุกต์เข้ากับดนตรีสมัยใหม่ ประกอบด้วย 1. รูปแบบนาเสป จังหวะช้าตลอดทั้งเพลงใช้หน้าทับนาเสป และสามช่า 2. รูปแบบกาเลง จังหวะช้าสลับเร็ว ใช้หน้าทับนาเสป และกาเลง และ 3. รูปแบบดัน จังหวะช้าสลับเร็วใน 3-4 ดัน (ท่อน) จบเพลงด้วยจังหวะเร็ว ใช้หน้าทับนาเสป และกาเลงตามลำดับ

คำสำคัญ : ดนตรีนาเสป / คณะนาเสปอัลอามีน / ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to investigate the history of Nasep Music of Al-Amin Band, 2) to examine Nasep music performed by Al-Amin Band in Thai Islamic rituals called Walimah (wedding ceremonies). The method of this study was qualitative research. The target people were divided into two groups: 1) experts with profound knowledge concerning the history of the community next to the Wong Wian Yai train station, and 2) people with knowledge about music in Islamic culture and the history of Al-Amin Band of eleven musicians. The instruments of this study consisted of: 1) an interview about the history of the community next to the Wong Wian Yai train station, 2) an interview of Al-Amin Band's musicians concerning their profiles, and 3) a record form of the Band's musical performance observation. The results of the study were as follows : 1) Nasep music of the community next to

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขามานุษยวิทยาราชภัฏวชิรวิทยาดุสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, Graduate student in Ethnomusicology, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

^{2,3} อาจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, Lecturer, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

the Wong Wian Yai train station was inherited from the past to the present in oral form through the local band of the community called 'Al-Amin Nasep Band' founded in 1979 and it was handed down to Islamic youths in 2009. 2) Nasep music was performed in Thai Islamic rituals and Muslim's auspicious ceremonies such as Nikah and Walimah (wedding ceremonies), male circumcision and Hari Raya festivals. The objectives were to entertain and bless those who attended the ceremonies. 3) The Nasep songs of Al-Amin Band were all in Malay. Most of the key signatures found in the songs were in minor scale. The melody could be repeated while the lyrics were being changed. Singing alternated between the lead vocalist and chorus. There were changes in rhythm amidst the song in the musical forms of Nasep music which made a Nasep drum slash at the low rhythm rate of 4/4. A Kaleng drum slash was at the quick rhythm rate of 2/4. The Cha Cha Cha drum slash as applied to the modern music comprised: (1) The Nasep form in which the whole song rhythm was slow by using a Nasep drum slash and a Cha Cha Cha drum slash; (2) the Kaleng form in which the slow and quick rhythms take turns with Nasep and Kaleng drum slashes; and (3) the extemporaneous rhythm form in which the slow and quick rhythms take turns in 3 to 4 extemporaneous rhythms and the song ended with a quick rhythm by using the Nasep drum slash first followed by the Kaleng drum slash respectively.

Keywords : Nasep Music / Al-Amin Nasep Band / Community Next to the Wong Wian Yai Train Station

บทนำ

ดนตรีกับศาสนา เป็นสิ่งที่อยู่คู่กันมาตั้งแต่โบราณกาล การใช้เสียงดนตรีและบทเพลงในการบรรเลงสรรเสริญ หรือ ประกอบพิธีกรรมต่างๆ เพื่อสื่อสารถึงองค์ศาสดาโดยผ่านบทเพลง ไม่ว่าจะเป็นการสรรเสริญ การขอพร หรือการขอภัยบาป จิตใจของมนุษย์ได้รับการเยียวยาจากศาสนาผ่านบทเพลง แต่ละศาสนาต่างก็มีหลักปฏิบัติและกฎที่แตกต่างกันออกไป แต่ศาสนาหนึ่งที่มิถูกเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องดนตรีที่ชัดเจนกว่าศาสนาอื่นคือ ศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลาม นับถือพระเจ้าองค์เดียวคือ พระอัลเลาะห์ ไม่มีนักบวชมุสลิม ไม่แยกกิจกรรมทางโลกและกิจกรรมศาสนา ออกจากกัน คำสอนมีลักษณะเป็นจริยธรรมและกฎหมาย แนวทางการดำเนินชีวิตของมุสลิมได้มาจากคัมภีร์อัลกุรอานและจริยวัตรของศาสดามุฮัมมัด (เดือน คำดี. 2545) ในส่วนของวัฒนธรรมเกี่ยวกับดนตรีของศาสนาอิสลามนั้น เป็นที่ทราบกันดีในชาวมุสลิมว่าด้วยกฎข้อห้ามเล่นดนตรีและห้ามร้องเพลง ดังบทจากงานเขียนของนักวิชาการคนหนึ่งชื่อ อิบน์ กอัยยิม ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างกว้างขวาง ในส่วนที่แสดงถึงการล่อลวงของพวกซาดานต่อผู้ที่อ้างว่าการเดินรำ การร้องเพลงและฟังดนตรีเป็นความมหัศจรรย์ทางจิตใจ เขากล่าวว่า “ในบรรดาโลกและกับดักของศัตรูของอัลลอฮ์ (ศุภ) ซึ่งมันได้วางเอาไว้เพื่อเป็นกับดักมนุษย์ผู้มัสติสสัมปญญะ ความรู้และดิน (ความศรัทธา) เพียงเล็กน้อย และด้วยวิธีการที่มัน

ล่อลวงผู้หลงผิดและเพิกเฉย ซึ่งก็คือการคร่ำครวญ การผิวปาก การปรบมือ และเพลงประกอบซึ่งประกอบกับเครื่อง (ดนตรี) ที่ต้องห้ามทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้กั้นขวางอัลกุรอานจากจิตใจของมนุษย์ (อูบ มั่นศูร. 2526)

มีนักวิชาการหลายท่านได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกฎข้อห้ามเกี่ยวกับดนตรีและเสียงเพลงที่มีการผ่อนปรนในบางกรณีดังเช่นในโอกาสต้อนรับบุคคลสำคัญ งานเลี้ยงฉลองแต่งงาน (โดยเนื้อหาของเพลงต้องไม่เกี่ยวกับความรัก) ความสนุกสนานรื่นเริงแบบเหมาะสม การกีฬาซึ่งบริสุทธิ์ การร้องเพลงกล่อมลูกหลานเพื่อความสนุกสนาน ทำให้เด็กหยุดร้องไห้หรือนอนหลับ บทเพลงซึ่งมีคำร้องช่วยยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น และกระตุ้นให้คนหันมาทำกิจกรรมทางศาสนา เช่น การขออูอาห์ การทำการกุศลและการญิฮาด เป็นต้น ควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ และหนึ่งในบทเพลงที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของชาวมุสลิมมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาลก็คือ ดนตรีนาเสป

“นาเสป” เป็นการขับร้องลำนำพื้นบ้าน ดนตรีพื้นถิ่นของมุสลิม คำเรียกเดิมนั้น นาเสป บ้างก็ว่าเพี้ยนมาจากคำว่า “นะซิด” หรือ “นาเสะ” ซึ่งเป็นคำในภาษามลายูในภาคใต้ เมื่อชาวมุสลิมในเขตปัตตานีอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตมินบุรี คำว่านาเสะ ก็เพี้ยนไปเป็นนาเสป การแสดงนาเสปในปัจจุบันมีการใช้เครื่องดนตรีหลายชิ้นประกอบ ได้แก่ ไวโอลิน ฉิ่ง ลูกแซคแอคคอร์เดียน ทำให้การร้องเพลงสนุกสนาน ส่วนเนื้อหายังคงเป็นเรื่องคำสอนทางศาสนาและมีการแต่งเนื้อร้องขึ้นชมธรรมชาติเพิ่มขึ้น

ภายหลังชาวมุสลิมมีความผูกพันกับการร้องนาเสปมาตั้งแต่เด็ก (นงคฺนุช ไพโรบลย์กิจ. 2542) ซึ่งปัจจุบันดนตรีนาเสปเป็นสิ่งที่แทบจะเลือนหายไปจากสังคมชาวมุสลิมเนื่องจากขาดการสืบทอดและการรับวัฒนธรรมสมัยใหม่เข้ามาในชุมชนมากขึ้น สำหรับดนตรีนาเสปโบราณในประเทศไทยที่เป็นแบบฉบับเดิมนั้นปัจจุบันมีไม่กี่ชุมชนที่ได้อนุรักษ์และสืบทอดสู่รุ่นลูกหลาน ซึ่งหนึ่งในชุมชนนั้นก็คือ ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ อยู่ที่แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ อยู่ที่แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร เป็นชุมชนที่รวมวัฒนธรรมของศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธเข้าด้วยกัน มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน กลุ่มชาติพันธุ์ไทยมุสลิมในย่านตลาดพลู ส่วนใหญ่เป็นมุสลิมเชื้อสายมลายูถูกกวาดต้อนจากรัฐปัตตานี ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว นับถือนิกายซุนนีย์หรือซุนนะห์ และมุสลิมเชื้อสายปาตานีอพยพจากปากีสถาน เป็นกลุ่มดั้งเดิม เรียกตนเองว่า “มุสลิมบ้านสวน” ตั้งบ้านอยู่รายรอบมัสยิดสวนพลู ระหว่างคลองบางลำไยถึงคลองสำเหร่ ประกอบอาชีพด้านการเกษตร อาทิ ทำสวนพลู สวนเบญจพรรณ และเลี้ยงสัตว์ (คณะกรรมการจัดงานสวน “มุสลิมต้นสนกับบรรพชนสามยุคสมัย. 2544) นอกจากการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งมุสลิมในชุมชนถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดแล้ว การอนุรักษ์วัฒนธรรมดนตรีของอิสลามที่เรียกว่า นาเสป ชุมชนได้มีการสืบทอดต่อกันมาอย่างยาวนานในระบบมุขปาฐะ ผ่านรูปแบบของวงดนตรี มีชื่อว่า คณะนาเสปอัลอามีน ซึ่งเป็นคณะนาเสปคณะเดียวในชุมชน โดยแสดงในงานรื่นเริง งานมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน พิธีเข้าสูหนัด การอนุรักษ์นาเสปโบราณโดยการคงรูปแบบของดนตรีนาเสปดั้งเดิม การแต่งกายแบบมุสลิมดั้งเดิม (ฮิญาบ) ในการขึ้นแสดง ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ในการนำเพลงนาเสปดั้งเดิมมาบรรเลงให้เป็นเอกลักษณ์ของคณะ ไม่ตามกระแสของดนตรีในโลกยุคปัจจุบัน และการแต่งกายตามสมัยนิยม ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับดนตรีนาเสปที่บรรเลงในพิธีวาสิมะห์เนื่องจากเป็นพิธีเฉลิมฉลองที่สำคัญของชาวมุสลิม และบทเพลงที่ใช้ประกอบพิธีนั้น สามารถแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะของการบรรเลงโดยคณะอัลอามีน ซึ่งมีหลากหลายลีลาได้อย่างครบถ้วน เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมดนตรีดั้งเดิมของอิสลามที่ดั่งามให้ยังคงอยู่ และถ่ายทอดเพื่อเป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาคณะดนตรีนาเสปคณะอัลอามีน

2. เพื่อศึกษาดนตรีนาเสปที่บรรเลงประกอบพิธีเข้าสูหนัด วันออกฮัจญ์ และพิธีวาสิมะห์ของคณะอัลอามีน

ขอบเขตการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะ คณะอัลอามีน ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครเท่านั้น เนื่องจากเป็นคณะที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของดนตรีนาเสปดั้งเดิมคณะเดียวในเขตธนบุรี โดยศึกษาประวัติความเป็นมาของคณะ บริบททางสังคม วันสำคัญและโอกาสในการบรรเลง

2. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาข้อมูลทั่วไปและองค์ประกอบของบทเพลงที่คณะอัลอามีนใช้สำหรับโอกาสแสดงใน พิธีวาสิมะห์ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2556 เนื่องจากมีการบรรเลงเหมือนกันทุกครั้ง และอยู่ในช่วงวันที่ผู้วิจัยลงพื้นที่ภาคสนาม โดยบันทึกบทขับร้องและดนตรีประกอบตามระบบโน้ตสากลจำนวน 6 เพลง คือ 1) ชูเชียน่า 2) ซอลลอลลอฮ์ 3) ตุมบูฮา 4) อัปดุน 5) ซาลามัตฮุยัยน์ และ 6) อัลลามูอิลยุม โดยศึกษาตามหลักการวิเคราะห์ทฤษฎีดนตรีสากลของ อ.ณัชชา พันธุ์เจริญ ในเรื่องของระดับเสียง (Scale) จังหวะ และจะศึกษาข้อมูลทั่วไปของบทเพลง เช่น ประวัติ ความหมายของบทเพลง ตลอดจนรูปแบบของบทเพลงตามที่ได้สัมภาษณ์จากสมาชิกของคณะนาเสปอัลอามีน ทั้งนี้ อดอง นัยพัฒน์ (2549) ได้ให้คำนิยามของการลงภาคสนาม หมายถึง การเก็บข้อมูลในพื้นที่อย่างเป็นระบบ โดยเก็บข้อมูลกับคนตามสภาพที่เป็นจริงหรือเป็นสภาวะการดำเนินชีวิตตามปกติ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ถอดโน้ตเพลงนาเสปทั้ง 6 เพลงและบันทึกในระบบของโน้ตดนตรีสากล ซึ่งเกี่ยวข้องอยู่ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่ององค์ประกอบของบทเพลง ได้แก่ ระดับเสียง และจังหวะ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ลงเก็บข้อมูลภาคสนามที่ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครโดยผู้ให้ข้อมูลเป็นกลุ่มประชาชนชาวมุสลิม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคณะอัลอามีน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ คือ 1) บิลาห์ สนิท วัฒนาวิน รองอิหม่าม ครูสอนศาสนาและประธานมูลนิธิรวมกลุ่มพัฒนา

มัสยิดสวนพลู 2) นายดำรง ยะรังวงศ์ พี่ชายของนายกาเซ็ม
ขามิน หัวหน้าวง

2. บุคลากรที่เกี่ยวข้องที่มีความรู้เกี่ยวกับดนตรีใน
วัฒนธรรมอิสลามและประวัติความเป็นมาของคณะอัลอามีน คือ
นักดนตรีที่บรรเลงในคณะอัลอามีนจำนวน 11 คน ประกอบด้วย
1) นายกาเซ็ม ขามิน 2) นายสมชาย สุขประเสริฐ 3) น.ส.สุรีย์ ขามิน
4) น.ส.สุวรรณี พลิกษ์ 5) น.ส.วิยาพร จักระเปียน 6) นายวสันต์
ขามิน 7) น.ส.วิลารัตน์ โชะพิทักษ์ 8) นายวศิน ขามิน
9) น.ส.วาสนา สุขประเสริฐ 10) ด.ช.ชัยศิริ น่วมมานพ และ
11) ด.ช.อัศราวุฒิ วงศ์หาญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. สังเกต (Observation)

1.1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตโดยจะสังเกตแบบมีส่วนร่วม
ร่วมโดยผู้วิจัยได้ฝึกซ้อม และเข้าร่วมแสดงดนตรีนาเสปในพิธีวา
ลีมะห์ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2556 1.2) แบบสังเกต เป็นแบบจด
บันทึกการสังเกตในประเพณีพิธีกรรม ประกอบด้วย วันที่บรรเลง
พิธีกรรม และข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ในพิธีวาลีมะห์ วันที่ 12
ตุลาคม พ.ศ.2556

2. สัมภาษณ์ (Interview) แบบสัมภาษณ์สำหรับข้อมูล
ทั่วไปเป็นแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยว
กับประวัติความเป็นมาของชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่
2) แบบสัมภาษณ์สำหรับนักดนตรี เป็นแบบสัมภาษณ์ประวัติ
นักดนตรีคณะอัลอามีน โอกาสในการบรรเลง การสืบทอดบทเพลง
การบรรเลงในพิธีต่างๆ และบทเพลงที่ใช้ ตามจำนวนของนักดนตรี
คือ 11 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยวิธีค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา-
วิชาการ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ควบคู่กับสัมภาษณ์
บุคลากรและนักดนตรีโดยใช้แบบสัมภาษณ์และการสังเกตเมื่อ
ลงภาคสนาม สามารถแจกแจงได้ดังนี้

1. ขั้รวบรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลจากเอกสาร ตำราวิชาการ บทความและ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลดังนี้

1.1.1 สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 1.1.2 ห้องสมุดดนตรีวิทยาลัย
ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล 1.1.3 หอสมุดและคลังความรู้
มหาวิทยาลัยมหิดล 1.1.4 สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

1.2 ข้อมูลจากการการศึกษาภาคสนามจากการสัมภาษณ์
และสังเกตบุคคลที่เกี่ยวข้องโดย

1.2.1 การสัมภาษณ์แบบบันทึกเสียง

1.2.2 การใช้แบบสัมภาษณ์ในการกรอกข้อมูล
ประวัติ ตามจำนวนของสมาชิกในคณะคือ 11 ชุด ได้กลับคืนมา
11 ชุด โดยได้ลงพื้นที่สัมภาษณ์ในวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2556

1.3 สังเกตกิจกรรมการซ้อมดนตรีนาเสป และ
การแสดงสดของคณะอัลอามีน ในพิธีวาลีมะห์ เมื่อวันที่ 12
ตุลาคม พ.ศ.2556

1.4 วิดีทัศน์บันทึกภาพและเสียงการแสดงดนตรี
นาเสปของคณะอัลอามีน

1.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1.5.1 อุปกรณ์ในการจดบันทึก แบบสัมภาษณ์
และกระดาษบันทึกโน้ต

1.5.2 เครื่องบันทึกเสียง

1.5.3 เครื่องบันทึกภาพเคลื่อนไหว

1.5.4 เครื่องบันทึกภาพนิ่ง

1.5.5 สายวัดใช้วัดลักษณะทางกายภาพของ
เครื่องดนตรี

2. ขั้ศึกษาข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจากเอกสาร
ตำราวิชาการ บทความที่เกี่ยวข้อง และถอดเสียงจากการบันทึก
ข้อมูลเสียงเป็นลายลักษณ์อักษรจากนั้นนำข้อมูลที่ค้นคว้าจาก
เอกสารและภาคสนามมาศึกษาเปรียบเทียบและประมวลเข้าด้วย
กันเพื่อนำมาตรวจสอบและขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อ
แก้ไขปรับปรุงให้ได้เนื้อหาที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตแบบ
มีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม รวมทั้งเอกสารอ้างอิงต่างๆ เกี่ยวกับ
ศาสนาอิสลามและดนตรี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เรียบเรียงหัวข้อเพื่อให้
สะดวกต่อการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับดนตรีนาเสปของ
คณะนาเสปอัลอามีน ชุมชนข้างสถานีรถไฟ วงเวียนใหญ่

1.1 ประวัติความเป็นมาของคณะนาเสปอัลอามีน

1.2 เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงในคณะนาเสปอัลอามีน

1.3 การแต่งกายของนักดนตรีชายหญิงคณะนาเสป
อัลอามีน

1.4 ความสำคัญของคณะนาเสปอัลอามีนที่มีต่อ
ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่

1.5 โอกาสในการบรรเลงดนตรีนาเสปในพิธีกรรม
ต่างๆ ของชาวไทยมุสลิม โดยคณะนาเสปอัลอามีน

1.5.1 พิธีเข้าสู่หน้า

1.5.2 วันออกฮัจญ์

1.5.3 พิธีนิเภาห์ พิธีวาลิมะห์

2. ศึกษาบทเพลงที่คณะอัลลามีนใช้สำหรับโอกาสแสดง
ในพิธีวาลิมะห์ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2556

2.1 ข้อมูลทั่วไปของบทเพลง

2.2 ระดับเสียง

2.3 รูปแบบของบทเพลง

2.3.1 รูปแบบนาเสป

2.3.2 รูปแบบกาเลง

2.3.3 รูปแบบดัน

สรุปผลการวิจัย

1. ประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับดนตรีนาเสปของ
คณะนาเสปอัลลามีน

1.1 ประวัติความเป็นมาของคณะนาเสปอัลลามีน

คณะนาเสปอัลลามีนรุ่นก่อตั้งใน พ.ศ. 2522 ประกอบด้วย
สมาชิกรุ่นก่อตั้งกว่า 20 คน ล้วนเป็นนักเรียนและมีความสัมพันธ์กัน
แบบกลุ่มเพื่อน ตำแหน่งสำคัญที่ขาดไม่ได้คือ แอคคอร์ดเตียน
มือกลอง และนักร้องนำชาย 2 คน หญิง 2 คน พ.ศ. 2552
นายกาเซ็มและนายสมชายได้ร่วมกันตั้งคณะนาเสปอัลลามีน
รุ่นเยาวชน โดยสมาชิกรุ่นใหม่มีความสัมพันธ์เป็นลูกหลาน
เครือญาติกันทั้งหมด มีเหตุผลในการอบรมสั่งสอนลูกหลาน
ให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับเกมส์หรือยาเสพติด
อันเป็นปัจจัยเสี่ยงในชุมชน และถือเป็นการถ่ายทอดดนตรีนาเสป
ไว้ให้เป็นมรดกแก่ลูกหลานสืบต่อไป

1.2 เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงในคณะ นาเสปอัลลามีน
เครื่องดนตรีสมัยคณะนาเสปอัลลามีนรุ่นก่อตั้ง พ.ศ. 2522
ประกอบด้วยกลองทอม 1 คู่ กลองบองโก 1 คู่ เมโลเตียน
(ก่อนที่ทางวงจะรวบรวมเงินกันซื้อแอคคอร์ดเตียนจากเว็มนาครเขม
มาใช้แทนเมโลเตียน) และการปรบมือ ในรุ่นปัจจุบัน พ.ศ. 2552
ได้มีการนำเครื่องดนตรีสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์เข้ากับบทเพลง
นาเสป

1.3 การแต่งกายของนักดนตรีชายหญิงคณะนาเสป
อัลลามีน

1.4 ความสำคัญของคณะนาเสปอัลลามีนที่มีต่อ
ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่

นายดำรง ยะรังวงศ์ (ซ้าย) พี่ชายของนายกาเซ็ม ชำมิน
หัวหน้าวง และ บิลาล สนิท วัฒนาวาฮิน (ขวา) รองอิหม่าม ครูสอน
ศาสนาและประธานมูลนิธิรวมกลุ่มพัฒนามัสยิดสวนพลูได้ให้
สัมภาษณ์ว่า คณะนาเสปอัล อามีน เป็นคณะนาเปหนึ่งเดียวของ
ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ มีส่วนร่วมในการบรรเลงใน
วันสำคัญของทางชุมชน ได้รับการยอมรับจากสมาชิกทั้งชุมชน
และการสนับสนุนอย่างดีจากผู้ใหญ่ทุกท่านในชุมชนเรื่อยมา
ทั้งด้านกำลังใจ กำลังกาย และทุนทรัพย์ ทั้งคำบำรุงในด้านอุปโภค
และบริโภค ในอนาคตต้องการให้มีหลักสูตรสอนดนตรีนาเสป
ในโรงเรียนภายในชุมชนด้วย เพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้และสืบทอด
ดนตรีนาเสป แบบดั้งเดิมให้คงอยู่ในชุมชนนี้ต่อไป

1.5 โอกาสในการบรรเลงดนตรีนาเสปในพิธีกรรม
ต่างๆ ของชาวไทยมุสลิม โดยคณะนาเสปอัลลามีน

1.5.1 พิธีเข้าสู่หน้า

พิธีเข้าสู่หน้า เป็นพิธีกรรมแรกที่เด็กชายชาวมุสลิม
จะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดก่อนจะเข้าเป็นชาวมุสลิมอย่างเต็มตัว
การเข้าสู่หน้า หมายถึง การขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ ปฏิบัติ
เมื่อเด็กอายุระหว่าง 7 - 15 ปี ดนตรีนาเสปจะบรรเลงช่วงพิธีแห่
ระหว่างขบวนแห่ก่อนการทำสุหนัต และระหว่างการทำสุหนัต
จะมีการเดินขบวนแห่บรรเลงดนตรีนาเสปอย่างสนุกสนาน โดย
จะแห่ไปตามบ้านเรือนใกล้เคียง จากนั้นจึงแห่เด็กชายเข้าสู่พิธี
โดยโต๊ะมุเต็ง จะทำพิธีสรรเสริญพระอัลเลาะห์ จากนั้นจึงทำพิธีขลิบ
ตามขั้นตอน ดนตรีนาเสปจะบรรเลงอยู่ด้านนอกอาคารโดยดำเนิน
รูปแบบการแสดงตามขั้นตอนและลำดับเพลงที่ทางคณะเตรียมไว้
เพลงที่ใช้บรรเลงในขบวนแห่และระหว่างทำพิธีเข้าสู่หน้าจะเน้น
เพลงที่จังหวะสนุกสนานเช่น เพลงมาลาอิด เพลงปานาชาลาน
เพลงดาร์เสปบิลลา เพลงซาลามัตฮุยอัน เพลงมารีลา เพลงอัลซากัร
การบรรเลงจะดำเนินไปจนจบพิธีกรรมเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ
ให้แก่เด็กชายผู้เข้ารับการทำสุหนัต กลบเสียงร้องของเด็ก
ทุกเลาความเจ็บปวด และสร้างความบันเทิงให้แก่บรรดาผู้ปกครอง
ที่มาให้กำลังใจบุตรหลาน

1.5.2 วันออกฮัจญ์

วันออกฮัจญ์ทางใต้จะเรียกว่า วันฮารีรายอ คือวันที่ออกจากกรือสือลอด ถือเป็นวันตรุษหรือวันมงคลของชาวมุสลิม เป็นวันพบปะญาติพี่น้องอนุญาตให้มีกิจกรรมรื่นเริงคือการเล่นดนตรีนาเสปได้ มีสองวันที่สำคัญคือวันตรุษอีดีลฟีฎริ หรือวันอีดี คือวันที่นับจากการถือศีลอดไปแล้ว 29 หรือ 30 วัน เป็นวันที่ต้องออกจากกรือสือลอด เฉลิมฉลองพบปะสังสรรค์ญาติพี่น้อง ช่วงเช้าจะมีพิธีที่มีสยิดไม่นาน จากนั้นคนที่นับถือนิกายซุนนีจะเข้าไปที่กูโบร์ (สุสานของชาวมุสลิม) หลังออกจากกูโบร์จะมาพบปะกัน ดนตรีนาเสป อนุญาตให้เล่นได้ในช่วงเวลานี้ จุดประสงค์เพื่อสร้างบรรยากาศของวันเฉลิมฉลองให้แก่สมาชิกในชุมชน โดยรูปแบบการแสดงโดยดำเนินรูปแบบการแสดงตามขั้นตอนและลำดับเพลงที่ทางวงเตรียมไว้ เพลงที่ใช้บรรเลงในวันอีดีมักจะเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อคิดทางศาสนา เช่น เพลงชาลามัตฮูยัน เพลงอัปดุน เพลงน้ำตาโต๊ะเซี้ยะ เพลงหัวอกโต๊ะอิหม่าม เพลงเต๊ะลิมบัง สำหรับวันตรุษอีดีลฟีฎริจะไม่นิยมเล่นดนตรีนาเสปกันในวันนี้ เนื่องจากเป็นวันที่จะต้องประกอบพิธีกุรบาล และวันตรุษอีดีลฟีฎริ คือ วันที่นับจากการถือศีลอดไปแล้ว 100 วัน โดยนับรวมวันตรุษอีดีลฟีฎริด้วย เป็นวันเฉลิมฉลองของชาวมุสลิมที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่นครมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย มีการทำกุรบาลหรือการสังเวยสัตว์ใหญ่เพื่อแจกเนื้อแก่ผู้ยากจน ดนตรีนาเสปจะไม่นิยมเล่นในวันนี้

1.5.3 พิธีนิกะห์ พิธีวาสิมะห์

พิธีนิกะห์ถือเป็นหัวใจสำคัญในงานแต่งงานของชาวมุสลิมจะทำพิธีที่บ้านเจ้าสาวหลังจากบ้านเจ้าบ่าวได้แห่มาถึงมักแห่ในช่วงเช้า การเล่นดนตรีนาเสปในพิธีช่วงเช้าคณะนาเสปฝ่ายแห่จะเล่นระหว่างที่ฝ่ายเจ้าบ่าวได้ดำเนินขบวนแห่มายังบ้านของเจ้าสาว และเมื่อแห่มาถึงบ้านเจ้าสาวจะผลัดกันเล่นระหว่างวงของเจ้าภาพสองฝ่ายคือ วงของทางเจ้าภาพ และวงของทางเจ้าบ่าวผู้แห่มา วงละเพลงสองเพลง เมื่อขบวนแห่มาถึงแล้ว เพลงที่บรรเลงประกอบการเดินแห่นั้นจะใช้เพลงที่มีความหมายเกี่ยวกับการให้พรแก่บ่าวสาว และผู้ที่มาร่วมงาน เช่น เพลงชาลามัตฮูยัน บุษงตันหยง ลิลีเพลงที่ผลัดกันเล่นกับอีวงนั้นจะเป็นเพลงเอกของคณะ เน้นความสนุกสนานรื่นเริง ซึ่งเพลงเอกของคณะนาเสปอัลลอหมินคือเพลง อัปดุน

พิธีวาสิมะห์ หรือวันสุกดิบ ซึ่งเป็นวันเตรียมการเตรียมอาหารหม้อใหญ่เลี้ยงแขกก่อนที่จะถึงวันแห่ในวันรุ่งขึ้น จัดขึ้นที่บ้านเจ้าสาว การเล่นดนตรีนาเสปในวันสุกดิบมักเล่นกันในช่วงหัวค่ำ ระหว่างการรับประทานอาหาร การแสดงจะจัดขึ้นบนเวทีหรือพื้นที่ ที่เจ้าภาพจัดไว้ให้ การแสดงดนตรีนาเสปจะดำเนินไปตามลำดับของเพลงที่ได้เตรียมไว้ เพลงที่ใช้บรรเลง

ในพิธีวาสิมะห์จะเป็นเพลงที่มีความหมายให้พรแก่เจ้าภาพและผู้ที่มาร่วมงาน รวมถึงเพลงที่จังหวะสนุกสนานเพื่อสร้างความรื่นเริง คณะนาเสปอัลลอหมินเลือกใช้เพลงเช่น เพลงชาลามัตฮูยัน ตุมบูฮา ชูเซียน่า ซอลลอลลอห์ อัปดุน ซาลาตุลลอห์ อัลลามูออลัยกุม เป็นต้น การใช้ระยะเวลาในการแสดงบนเวทีทั้งหมดจึงอยู่ที่ประมาณหนึ่งชั่วโมงครึ่งถึงสองชั่วโมง

2. ศึกษาบทเพลงที่คณะอัลลอหมินใช้สำหรับโอกาสแสดงในพิธีวาสิมะห์ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2556 โดยบันทึกบทเพลงร้องและดนตรีประกอบตามระบบโน้ตสากลจำนวน 6 เพลงคือ 1) ชูเซียน่า 2) ซอลลอลลอห์ 3) ตุมบูฮา 4) อัปดุน 5) ชาลามัตฮูยัน และ 6) อัลลามูออลัยกุม องค์ประกอบของบทเพลงประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลทั่วไปของบทเพลง

1) เพลงชูเซียน่าได้รับสืบทอดจากวงแสงมณี คำร้องภาษามลายูไม่สามารถหาความหมายได้ มีจังหวะสนุกสนาน ใช้แสดงในงานเฉลิมฉลอง 2) เพลงตุมบูฮา ได้รับสืบทอดจากวงแสงมณี คำร้องภาษามลายูไม่สามารถหาความหมายได้ มีจังหวะสนุกสนาน ใช้แสดงในงานเฉลิมฉลอง 3) เพลงซอลลอลลอห์ ได้รับสืบทอดจากวงแสงมณี คำร้องเป็นภาษามลายู ความหมายโดยรวมของเพลงคือการสรรเสริญเยนยอพระอัลเลาะห์และท่านศาสนานบีมุฮัมมัดผู้ยิ่งใหญ่ 4) เพลงชาลามัตฮูยัน เป็นเพลงเรียบเรียงขึ้นใหม่โดยนายสมชาย สุขประเสริฐ โดยนำ เพลงนา เสป โบราณ 2 เพลงซึ่งได้รับสืบทอดจากวงแสงมณี มาต่อเข้าด้วยกัน เพลงแรกคือ เพลงชาลามัตเราะห์มัด และเพลงที่ 2 คือ เพลงฮูยันปานัส ความหมายของเพลงคือการขอพร อวยพร ทางคณะจะนำเพลงมาเล่นคั่นกลางระหว่างการบรรเลงนาเสปในงานนิกะห์ หรือวาสิมะห์ ทุกครั้งเพื่อเป็นการขอพรให้กับผู้ที่กำลังเดินเข้ามาในงาน ให้มีความสุขสดชื่น และด้วยมีเวลาการเล่นน้อย จึงเป็นการขอบคุณผู้ที่มางานไปในตัว 5) เพลงอัลลามูออลัยกุม เป็นเพลงที่สืบทอดมาจากวงสุเหร่าสวนพลู เป็นเพลงที่ประยุกต์นำคำทักทายของชาวมุสลิม ซึ่งประโยคเดิมๆ ในภาษาอาหรับกล่าวว่า “อัลลามูออลัยกุมวาเราะห์มาตุลลอฮูวabaroka tu” มีความหมายคือ ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน เป็นเสมือนการขอพรให้กันและกันมาใส่หน้าบทเพลงตามด้วยภาษาอาหรับ ทางคณะนาเสปอัลลอหมินได้นำเพลงนี้มาปิดท้ายการแสดงทุกครั้งเช่นเดียวกับวงสุเหร่าสวนพลู ถือเป็นการขอพร สันติสุข และความสุขจากพระอัลเลาะห์ ให้กับผู้ที่มาร่วมงานพิธีทุกคน 6) เพลงอัปดุนได้รับสืบทอดจากคณะนาเสปแสงมณี คำร้องเป็นภาษามลายู ความหมายของเพลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตน การนับถือศาสนาอิสลาม และแสดงความเคารพต่อพระอัลเลาะห์ เป็นเพลงที่คณะนาเสปอัลลอหมินยึดเป็นเพลงเอกของคณะ ใช้แสดงโชว์หรือประชันกับคณะนาเสปคณะอื่นๆ

2.2 ระดับเสียง

1) เพลงซูเซียน่า อยู่ในบันไดเสียง D minor และมีทำนองบางช่วงอยู่ในบันไดเสียง D Melodic minor 2) เพลง ตุมบูฮา อยู่ในบันไดเสียง C minor และมีทำนองบางช่วงอยู่ในบันไดเสียง C Melodic minor 3) เพลงซอลลอลลลล อยู่ในบันไดเสียง E minor และมีทำนองบางช่วงอยู่ในบันไดเสียง E Harmonic minor 4) เพลง ซาลามัตฮุยัน อยู่ในบันไดเสียง D minor และมีทำนองบางช่วงอยู่ในบันไดเสียง D Harmonic minor 5) เพลง อัศลามูออลัยกุม อยู่ในบันไดเสียง D minor และมีทำนองบางช่วงอยู่ในบันไดเสียง D Harmonic minor 6) เพลง อับดุล อยู่ในบันไดเสียง D minor และมีทำนองบางช่วงอยู่ในบันไดเสียง D Melodic minor

2.3 รูปแบบของบทเพลง

2.3.1 รูปแบบนาเสป หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า นาเสปโบราณ ดำเนินบทเพลงด้วยหน้าทับจังหวะซ้ำหรือเรียกว่า หน้าทับนาเสป ในปัจจุบันคณะนาเสปอัลอามีน ได้นำเพลงนาเสปโบราณบางเพลงมาประยุกต์เข้ากับ ดนตรีสมัยใหม่ มีอัตราจังหวะเดียว ใช้เครื่องหมาย กำหนดจังหวะ 4/4 ประกอบจังหวะด้วยหน้าทับนาเสป และหน้าทับสามช่า ประกอบด้วยเพลง 1) ซูเซียน่า 2) ซอลลอลลลล 3) ตุมบูฮา

ภาพที่ 1 ตัวอย่างหน้าทับนาเสป

ภาพที่ 2 ตัวอย่างโน้ตเพลงซอลลอลลลล

ตัวอย่างโน้ตเพลงซอลลอลลลล ประกอบโน้ตเครื่องดนตรีทั้งหมด คือ แอคคอร์ดเตียน กีตาร์โปร่ง กลองทอม และ คาซอ เป็นบทเพลง เพลงรูปแบบนาเสปโบราณและ มีความหมายที่ดีซึ่งคณะอัลอามีน ใช้บรรเลงประกอบในทุกๆ งาน

2.3.2 รูปแบบกาเลงเป็นรูปแบบเริ่มด้วยจังหวะ

ซ้ำก่อน แล้วจึงตามด้วยจังหวะเร็วไปจนจบเพลง มี 2 อัตราจังหวะ จังหวะช้าใช้เครื่องหมายกำหนดจังหวะ 4/4 ประกอบจังหวะด้วย หน้าทับนาเสป และจังหวะเร็วใช้เครื่องหมายกำหนดจังหวะ 2/4 ประกอบจังหวะด้วยหน้าทับกาเลง ประกอบด้วยเพลง 1) ซาลามัตฮุยัน 2) อัศลามู อลัยกุม

ภาพที่ 3 ตัวอย่างหน้าทับกาเลง

ภาพที่ 4 ตัวอย่างเพลงอัศลามูออลัยกุม

ตัวอย่างเพลงอัศลามูออลัยกุม ประกอบโน้ตเครื่องดนตรีทั้งหมด คือ แอคคอร์ดเตียน กลองทอม และฉิ่ง เป็นเพลงในรูปแบบกาเลง ซึ่งคณะอัลอามีนใช้บรรเลงเป็นเพลงสุดท้ายทุกครั้งของการแสดง

2.3.3 รูปแบบดัน เป็นรูปแบบที่มีทั้งจังหวะช้า

และเร็วสลับกัน ท่อนที่มีจังหวะช้า เรียกว่า “ดันช้า” และท่อนที่มีจังหวะเร็วเรียกว่า “ดันเร็ว” โดยเริ่มต้นด้วยจังหวะซ้ำก่อน แล้วจึงสลับเป็นจังหวะเร็ว สลับกันอย่างละ 2 ดัน เริ่มต้นดันช้า และดันเร็วสลับกันอย่างละ 2 ท่อน ทุกบทเพลงจบด้วยดันเร็ว มี 2 อัตราจังหวะ ดันช้าใช้เครื่องหมายกำหนดจังหวะ 4/4 ประกอบจังหวะด้วยหน้าทับนาเสป และดันเร็ว หรือจังหวะเร็ว ใช้เครื่องหมายกำหนดจังหวะ 2/4 ประกอบจังหวะด้วยหน้าทับกาเลง

อภิปรายผลการวิจัย

1) ชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ เป็นชุมชนที่ก่อตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2535 มีการรักษาวิถีชีวิตและกิจกรรม

ทางศาสนาของชาวไทยมุสลิมไว้อย่างเคร่งครัด โดยมีศูนย์รวมทางศาสนาประจำชุมชนคือ มัสยิดสวนพลู การแต่งกายก็แต่งกายตามแบบชาวมุสลิม ผู้ใหญ่ในชุมชนเน้นการรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมของมุสลิมไม่ให้เปลี่ยนแปลงและเลื่อนหายไปตามยุคสมัย ด้านดนตรี วัฒนธรรมดนตรีนาเสป เป็นวัฒนธรรมดนตรีโบราณของมุสลิมที่ทางชุมชนสนับสนุนให้เยาวชนรุ่นใหม่สืบทอดต่อกันมิให้สูญหายไปกับดนตรีสมัยนิยมที่เริ่มเข้ามาในชุมชนมากขึ้นเรื่อยๆ ในรูปแบบของคณะดนตรีนาเสปอัลอามีน

2) ดนตรีนาเสปของชุมชนข้างสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ได้รับการสืบทอดในรูปแบบมุขปาฐะ ผ่านคณะดนตรีนาเสปประจำชุมชนใช้ชื่อคณะว่า คณะนาเสปอัล อามีน ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2522 และได้สืบทอดมาจนถึงรุ่นเยาวชนเมื่อปี พ.ศ. 2552 ได้ประยุกต์นำเครื่องดนตรีเข้ามาประยุกต์เข้ากับบทเพลงนาเสปโบราณได้อย่างลงตัวโดยคงเอกลักษณ์เดิมของดนตรีนาเสปโบราณเข้าด้วยกัน เครื่องดนตรีที่ใช้ ประกอบด้วย กลองบองโก กลองทอม รำมะนา คาสอง แทมโบรีน ลูกแซค ฉิ่ง แอคคอร์ดียน กีตาร์โปร่ง และการปรบมือประกอบจังหวะ มีทั้งบทเพลงนาเสปโบราณ และบทเพลงที่ทางคณะได้คิดและปรับปรุงใหม่ซึ่งยังไม่ได้รับการจดบันทึกรวบรวมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ถ่ายทอดให้กับนักดนตรีนาเสปรุ่นใหม่ซึ่งเป็นลูกหลานหนุ่มสาวชาวมุสลิมที่มีความสนใจด้านดนตรี และปลูกฝังความรักในการแสดงออกทางด้านดนตรีในงานสังคมมุสลิม บรรเลงในวัฒนธรรมของชาวไทยมุสลิมที่อนุญาตให้บรรเลงดนตรีนาเสปได้คือ พิธีนิกะห์, วาสิมะห์ (พิธีแต่งงาน), พิธีเข้าสู่น้ำ และวันออกฮัจญ์ (วันออกบวช) จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความบันเทิงและอวยพรแก่ผู้ร่วมงาน ส่งผลให้ดนตรีนาเสปได้รับการเผยแพร่ให้กับมุสลิมที่ยังไม่รู้จักในวัฒนธรรมดนตรีของตนเองได้รับฟังและสืบทอดสู่รุ่น

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการจัดงานเสวนา “มุสลิมต้นสนกับบรรพชนสามยุคสมัย”. (2544). มุสลิมต้นสนกับบรรพชนสามยุคสมัย. กรุงเทพฯ : หจก. จิรัชการพิมพ์.
- จักริน จันทนภุมมะ. (2554). *ดนตรีนาเสป กรณีศึกษา ชุมชนมุสลิมหมู่ที่ 2 ตำบลบึงน้ำรักษ์ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- เดือน คำดี. (2545). *ศาสนศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นงคณัฐ ไพรบุลยกิจ. (2542). *ลิเก*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บริษัทคอมแพ็คปริ้นท์จำกัด.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2549). *วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : หจก.สามลดา.
- อบู มั่นศูร. (2526). *จริยธรรมอิสลาม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.

ลูกหลานต่อไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักกริน จันทนภุมมะ (2554) ในด้านความเข้มแข็งของวัฒนธรรมดนตรีนาเสปที่มีต่อชุมชน นอกจากนี้ทางชุมชนยังมียุทธศาสตร์ในอนาคตให้นำดนตรีนาเสปเข้าสู่หลักสูตรของโรงเรียนประจำชุมชนเพื่อปลูกฝังการฟังและการเล่นดนตรีให้สืบทอดแก่เยาวชนรุ่นใหม่ในชุมชน เพื่อส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ไม่หลงไปกับอบายมุขที่เข้ามาสู่ชุมชนในปัจจุบันมากขึ้น อีกด้วย ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำผลการศึกษาด้านการบันทึกโน้ตบทเพลงนาเสปไปเผยแพร่แก่รุ่นลูกหลานและแบ่งปันกันระหว่างวงดนตรีนาเสปเพื่อเป็นการสืบทอดบทเพลงนาเสปอันเป็นเอกลักษณ์ของวงให้แก่คนรุ่นหลังต่อไป
2. สามารถนำผลการศึกษาเรื่องประเภทของบทเพลงนาเสปและเครื่องดนตรีที่ใช้ในวงไปพัฒนางานดนตรีนาเสปวงอื่นๆต่อไปได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาดนตรีวิจัยเปรียบเทียบความแตกต่างของดนตรีนาเสปโบราณกับดนตรีนาเสปสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นจากยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปในพื้นที่ส่วนต่างๆของชาวไทยมุสลิมในประเทศไทย
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมในด้านภาษาของเนื้อร้องในบทเพลงนาเสป เพื่อหาความหมายเชิงลึกที่แฝงอยู่ในเนื้อร้องสำหรับผู้สนใจอยากศึกษาความหมายอย่างลึกซึ้งเพื่อเผยแพร่ต่อคนรุ่นหลังต่อไป

Translated Thai References

- Chanthanapumma, J. (2011). *Nasep music : A case study of music in the Muslim community, house group 2, Buengnamrak sub-district, Bangnampruew district, Chachoengsao province* (Unpublished master's thesis). Srinakharinwirot University. Bangkok, Thailand. [in Thai]
- Khamdee, D. (2002). *Theology* (2nd Ed.). Bangkok: Kasetsart University Press. [in Thai]
- Mansoon, A. (1983). *Islamic ethics* (2nd Ed.). Bangkok : Amarin Printing and Publishing Public Co., Ltd. [in Thai]
- Naiyaphat. O. (2006). *Quantitative and qualitative research methodology in behavioral and social sciences*. Bangkok : Threelada Ltd., Part. [in Thai]
- Panel Discussion Committee. (2011), *Tonson mosque Muslim community in the three periods*. Bangkok : Jirarach Printing Ltd., Part. [in Thai]
- Phraiboonkit, N. (1999). *Thai traditional dramatic performance*. Bangkok : Compact Print Co., Ltd. [in Thai]